

שבת אהים גם יחד

מ'פארט צום רבי'ן, מ'פארט קיין וויזניץ

מה יפו פעמייך בנעלים, פעמי חסידים שערגתם וכיסופיהם הובילו את פעמיהם הנה. בזה אחר זה מגיעים חסידים ואנשי מעשה, הצד השווה שבהם שנהרת אור שפוכה על פניהם, עסקני המסע מקבלים את פניהם ומציידים אותם בצידה לדרך, מחזה ותופעה שחוזרת על עצמה כמעט בכל תחנה על פני המסע, ה'צידה לדרך' והערבות שניתנות בהדווה, למען לא יחסר המזג.

שלום עליכם, מאור פנים של חסידים שוקקים הנפגשים יחדיו במסעות לרבם, שהזכירו את אותו ימי זוהר, בהם היו אבותינו משימים פניהם אל אותו יעד בדיוק, אל רבותינו הקדושים שבויזניצא, בפגשם על אם הדרך חברים וידידים. האווירה כאן נעלה, מרוממת, מזכבת.

אויפן באן! דגל מחנה ישראל בדרך אל רבותינו הקדושים, כאז כן היום!

כמו בימים ההם, כמו אבותינו ורבותינו, כמו חסידים שבאותם דורות הוד נחשקים, כאותה רכבת 'דגל מחנה ישראל' שעשתה את דרכה לוויזניצא, אוספת אל חיקה חסידים ואנשי מעשה ממארמרוש וגליציה, מכל עבר ומכל מקום. כן גם היום.

לא קלה היתה הדרך המזבילה בית א-ל, נסיעה בת שעות ארוכות ברכבת המיוחדת שעשתה את דרכה מפשעמישל שבגבול פולין ואוקראינה, אל קולומיאי הסמוכה לוויזניצא, חולפת על פני הרים וגאיות, בקעים ועמקים ועולה להרים הרמים.

ובקרבה, רוחשת אש קודש של חסידים ואנשי משה משתוקקים, כוספי סומיחלים, שמחים בצאתם וששים בבואם, ריקודי שמחה וצהלה, עיונים בתורה ובחסידות, תפילות שחרית נערגות וקריאת התורה, בהשתפכות הנפש. קרון אחר קרון עברנו, ולא שבענו לדאות, הנה כאן מנין משתפך ב'תתברך' ובאן פרצה מליבם 'ולהווי אנא פקידא בגו צדיקיא' לקראת קריאת התורה. ריקודים ו'לחיים' בכל עבר, שמחה עצומה והכנה נפשית עמוקה.

באמת אמרו, דאס מיינט פארן צום רבי'ן.

באנו אל נחלת אבותינו ברודער, מיר זענען אין וויזניץ!

אווירה של וויזניצא, אה, בכל שניטיב לנסות ולהביע את אותו אור מיוחד הבוקע משם, לא יספיקו מילים. רק בשאיפת אותן ניווחות ואותו האוויר הזך. באהבת חברים מקשיבים, בדיבוק של שבת אחים גם יחד, בשמחה וברגליים מתרוננות שנדמה כי אוויר המקום עצמו גורם לזה. לא בכדי אמרו חסידים, כי אווירה של וויזניצא מסוגלת לשמחה.

האירוח המושלם, לצד ההתרוממות הנעלה וההתדבקות של חסידים יחדין, השיחות חולקין שבין פרק ופרק שהיו מלאי הוד והדה, מחקרים עיוניים בעולמה של חסידות ועולמם של רבותינו הקדושים, משנתם ותהלכותיהם, בירורי מנהגים והתחקות אחר הליכות רבותינו, קורת רוח של העולם הזה!

שלום עליכם מלאבי השרת! זעקת הלבבות באוהל הקדוש

חדשי ערגה וביסופין, תשוקה וצמאון נפש עצומים, שאגורים היו בלבבות, כמו פרצו את כל מחסומי הלבבות, שעה שפסע רבנו אל פנים האוהל המלא מפה אל פה בדוחק עצום של חברים אוהבים, בוספים ומייחלים הנה.

והנה, אך פתח רבנו באנפין נהירין לקבל את פני הצדיקים, אנפי שכינתא, בסערת לב נפש ורוח, באמירת "שלום עליכם" בנוסח של שבת קודש, בנוסח שמקבלים את פני המלאכים הקדושים, כמו נפרצו עיינות ותהומות, נחלי דמעות נשפכו כמים באין מעצור, תחינת הלב מצאה כאן פורקן ודרוך, הכל נפרק, עס איז אויסגעוואשן געווארן די נשמה, הכל נפרק, כל החבילין דמעיקין. ויצאנו מלאי אור ואהבה, זה השם קווינו לך, נגילה ונשמחה בישועתך!

גשים מול ארוז הקודש

השולח"ט ליומא דהילולא וסעודת ר"ח על אדמת הקודש

אם היה המעמד על הצייון הקדוש מרומם ומחטא לבבות, בא השולח"ט דיומא דהילולא, ונתן עליו את חותמו של בהן גדול, את משנה התוקף.

"בקדשים הלילה הולך אחר היום" פתח רבנו ואמר, "ועל כן נמצאים אנו עדיין בהילולא קדישא". ואם כן - בוודאי שבאנו, בקדשים, במקום קודש הקדשים, מקום משכנם ועבודתם של רבותינו הק' ה'צמח' ורבותינו אחריו, הלילה והאופל אין לו תוקף והוא נמשך אחר היום, אחר האור הגדול הבוקע.

שעות של התחטאות, התעלות, בבכי ובתחנונים כלביא ישאג, די אם רק ניזכר ברגעי ההוד של "גשים מול ארוז הקודש באימה", הדא"ח דנפקין בהדרתא מפ"ק, כשעיניו וליבו ומוחו ומחשבתו אי שם, מי ישיג, נעימות הערגה והביסופין מאוצר לבבם של רבותינו הקדושים, זעקתו בשיחו של הגה"צ ראש ישיבת סאטמאר, בהסבירו כי ה'נער הבודה' אינו אלא "מילדי העברים זה", קול זעקתם של הכלל הזועק לישועה, והשמחה העצומה של היום תאמצנו!

דעם רבי'נס הויף

ה'הויף' הקדוש שבוויזניצא

בחרדת קודש, בדחילו ורחימו, ביראה עילאה, פוסעים בו, הנה הינו, המקום הזה, עליו שמענו, עליו ספרו לנו רבותינו, אבותינו וזקנינו, ביראה ובאהבה. בערגה ובכיסופין, בגעגועים שאין להם סוף.

זהו המקום בו רעדו הכתלים לקול תפילת רבנו ה'צמח', האדמה עדיין רותחת, מבעבעת, בוערת באשם של מי שרגליו צעדו במקום הקדוש הזה, נטולי כל רגש גשמי, עמוסי מוחין ולב, עבדו את קונם והגו בו ביראה, זעקת תפילתם ליהטה כאן, ערגת חסידותם צעדה כאן.

אי אפשר לתאר במילין את תחושות הלב, שעה שישב רבנו במקום אבותיו הקדושים, מה נורא המקום הזה, וערך בו את תפילותיו לפני קונו בשהוא דבוק בהם, שרפים ממעל לו. בלתי ניתן להסביר את השולה"ט במקום הקדוש הזה, בוער באש!

עיר מלוכה וסביבותיה

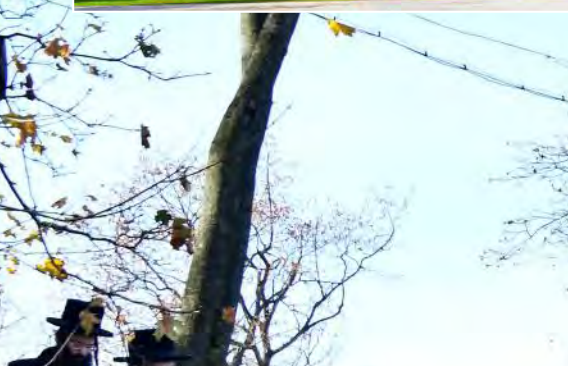
הארץ אשר התהלכנו עליה

רצופות הן הרחובות, הסמטאות, המסילות והבתים שבעיר. ולצידם – חוצה לעיר – התוואים, ההרים, העמקים, הנחילות, הגאיות, המערות ונקיקי הסלעים. כל טפח מהם רוחש סוד עילאי: הרי הקרפטים, "די בעל שמ'סקע בערג", נישאים אל על. חוצצים בין בוקובינה ומארמרוש, וקפליהם ארוזות הוד. כל מסילה שבהם, כל טפח שבהם, כמו לוחש אל הפוסע: גש, קרב נא הלום, בוא ואגלה לך רז גדול.

הן באן, במקום הקדוש הזה, טיפס מרנא ורבנא, אור שבעת הימים, רבנו הבעל שם טוב הקדוש, אל מעלה השגותיו השמימה. כאן השגיב את דרכו אל ד', כשהוא נוטל עמו את כל היקום, ביטלו כליל אל הדר גאונו יתברך.

ובאן, במשעולי עיר מלוכה, ערש התהווה עדתנו, מקום מושבם של אבותינו, שבנו וצעדנו על אותו הדרך, שבנו בגאון ובעוז הכרזנו: מדרכם לא נטינו! בסיורים מרתקים ומעוררי התפעמות בערש"ק וביום השבת קודש, ובכל עת מצוא.

שבת איך וויזניץ!

'נישט קיין עולם הזה, נישט קיין עולם הבא, לאמיר כאטש א דאוון טוהן! שח רבנו שליט"א בדא"ח בעת רעווא דרעוון, את דברו של רבנו ה'צמח צדיק' זי"ע, בתארו את עבודת התפילה וההכנה אליה הנדרשת בבואנו להתדבק בדרכי הצדיקים ולהתדפק על שעריהם.

כזאת היתה תפילתנו, כזאת היתה שבתנו, השעות המתרוונות לא-ל חי, התפילה הנלהבת החל מ'הודו', והיום טוב דיגע לכה דודי, הקידוש וה'כל מקדש' שנשמעו שוב בקול חוצב להבות אש ב'הויף' הקדוש, בשמירת השבת בשמחה ובטוב לבב ואיסור הטלטול מחמת פסילת העירוב והריקודין ברחובה של עיר, הריקוד הנשגב והשמיימי בסעודת ליל שבת קודש מהמיית לב פורצת ואהבה שמקלקלת השורה, השולה"ט המרומם והנשגב בליל שבת קודש, הריקוד של 'ונשגב ד' לבדו', התוועדויות החסידים ברן יחד כוכבי בוקר, ההכנה לתפילה, הפסוקי דזמרה, אוי הפסוקי דזמרה, הפדות והפאר לחי עולמים שהדהד שוב ברחבי העיר, סעודת צפרא דשבתא, עידן רעווא דרעוון מחטא הלבב, "מד' יצא הדבר ששוררנו ג' זמירות פון די הייליגע טעג" ציין רבנו בדבריו, וכך היה.

לדור ודור נבסוף לאותו נועם השבת המתאחדת, וויפיל יאהר איז דא פון יענעם שבת!

וזכרתי להם

מסע מרתק ועורג אל נבכי תולדות רבותינו הק'

שעה שישב רבנו שליט"א בהיכל קדשו של רבנו ה'צמח צדיק, ופקד את העם לטובה ולברכה באותו מקום קדוש, התאספו ובאו הקהל אל תוככי האוהל שהוקם על אדמת בית המדרש העתיק, למעמד מרתק ועורג מלא ביסופין. במשך כמה וכמה שעות.

הרה"ג ר' לוי יצחק האגער שליט"א, בנו של האדמו"ר מוויזניץ-לונדון שליט"א ויו"ר אגודת "הגן הנאה", אשר ידיו רב לו בחקר תולדות רבותינו הקדושים, עמד על הדוכן והוביל את הציבור למסע מרתק בעקבות ה'בריקעלע', ה'מקווה'לה', ה'זועלדעלע' וה'מערה'לה, של מרנא ורבנא הבעש"ט הקדוש. במסגרתם הציג גנזות ואוצרים, מחקרים ותוצאות חיים מאותן חקירות ודרישות, חקר וליבן וניפה את משנת רבותינו הקדושים בעניינים שהם מרכז החיים בעבודת השי"ת.

ולולא באו לומר לנו 'רבותינו הגיע זמן' ונהגי האוטובוסים הנכריים מאיימים לנטוש אותנו לנפשנו, עודנו היינו שם, מרותקים.

הוי, עוד זיכור לנו! שערי שמים נבקעו בקאסוב

השבמה של גיל היתה זו, ביום ראשון, למרות שבמוצאי שבת כמעט ולא ראינו שינה בעיינינו, הלא נוסעים בגיל לקאסוב, למקום ערש מלכות רבותינו הקדושים, רבנו הק' מרו בעל אהבת שלום ובעל תורת חיים, זיעועבי"א. ושם מנוחתם כבוד.

למרות הקור העז שנפל על האזור מאז ליל אתמול, מלא המקום הקדוש חמימות ולהב אש. גם במונחים גשמיים, עד שמאמר הצדיקים כי המקום קדוש בקדושת ארץ ישראל, מקבלת באן משנה תוקף. בשירת 'גוט שבת', קיבלנו את פני רבנו שליט"א בערגה הומיה.

קריאת איגרת הקודש "שיתחדש המלוכה" ע"י המשב"ק, אמירת התהלים בתחינה, שיר המעלות ממעמקים, ושיא יקוד האש, בשירת "עוד זיכור לנו", כאשר ניכר היה כי רבנו שליט"א שרוי אי שם בעולמות עליונים, מורה לשורר 'עוד זיכור', שוב ושוב ושוב, וההרגשים מטפסים ועולים, חשים בחוש כי באן ממתיקים הדינים, נבקעים השערים.

קדוש ישראל בי פארך

נעילת המסע בציון הקדוש מרוזין זי"ע

בערב יומא דהילולא רבה של הרועה הנאמן שנהג בדרך מלכות, באנו להעתיר ולהתחנן לכבוד רבנו שנושא את שמו הקדוש, בזכותא ד'מלכותא בתר אודניה קיימא' כאשר קרא רבנו ה'אמרי חיים' על רבנו שליט"א.

היתה זו התרגשות מיוחדת במינה, לאחר חוסר הידיעה אם רבנו שליט"א יספיק להגיע אל הציון הקדוש טרם שובו לשלום לביתו נאווה קודש. זכינו ורבנו הגיע אל הציון הקדוש לדקות ספורות.

כאן, במקום הזה, נבקעו רקיעים, בדקות ספורות בהם זכינו לשהות שם. "פתחו לי את הדרך בין האנשים" קרא רבנו "רצוני לראות את אוהלו של ממתיק הדינים" ויהי לחרדת אלוקים, פרקי תהלים נאמרו בשפיכת לב עמוקה בבקשת ישועה, בשרבנו שליט"א מביט לעבר הציון הקדוש ופניו להבים.

מפיות כל בקעה שירה אדירה: "וימלא משאלותינו במידה טובה ישועה ורחמים", "כי בשמחה תצאו", בשאת רגשות הקהל כולו, מביע הרה"ח יחזקאל טוסיג בקול עז נרגש, בברכה נרגשת וחתומה לרחמים ולחיים ושלום!

